

[Stensballe.]

dringsforslag, og at det er tiltraadt af de to Regeringspartier og sendt herover med denne Tilslutning. Men det forhindrer dog ikke, at vi her i Tinget behandler Lovforslaget, overvejer Lovforslaget. Det er jo bl. a. for, at vi skal kunne gøre det, at der er to Ting. Og det forhindrer heller ikke, at vi her i Detailler kan foretage visse Ændringer, navnlig da ikke, hvis vi kan faa Folketinget overbevist om, at saadanne Ændringer er rigtige. Og det synes jeg dog ikke kan være udelukket, naar Talen er om et Lovforslag af den Rækkevidde og det Omfang som det her foreliggende, et Lovforslag, der angaar et Omraade, som det er saa vanskeligt at lovgive paa, fordi i hvert Fald vi fra vor Side ikke ønsker at gribe ind i Erhvervenes Frihed. Jeg forstod ogsaa paa den højtærede Handelsminister, at han godt kunde forstaa, at der maatte gøres noget af Hensyn til visse liberale Synspunkter; jeg takker ham derfor.

Jeg skal ikke polemisere mod den Sammenligning, det ærede 3die Medlem for 1ste Kredts (Schovelin) foretog mellem Forslagene. Hvis man sad her i Salen for første Gang, kunde man næsten faa det Indtryk, at det ærede Medlem nærmest ønskede den højtærede Ministers Lovforslag gennemført, hvis han skulde vælge. Men jeg tør forsikre det ærede Medlem om, at i saa Henseende tror jeg ikke, han er i Overensstemmelse med Erhvervene, i alt Fald ikke med de mange betydende Repræsentanter for Erhvervene, som jeg har talt med, siden dette Lovforslag er kommet frem. Jeg tror, at Erhvervsrepræsentanterne vil give det nu foreliggende Lovforslag absolut Præference.

Det ærede Medlem dvælede saa ved, hvorledes man kunde ændre noget, naar Lovforslaget nu var kommet herover. Ja, jeg skal saamænd ikke skyde det ærede Medlem eller hans Parti noget i Skoene, men jeg vil dog erindre om, at i Fjor havde vi til Behandling et lille Lovforslag, der blev til Loven om Tilvejebringelse af Midler til Gennemførelse af særlige Vejarbejder. Lovforslaget var vedtaget af Folketinget med tre Partiers Stemmer, men der var dog intet i Vejen for, at det blev ændret her i Tinget paa de Konservatives Foranledning, fordi disse kunde overbevise deres Medlemmer i Folketinget og andre om, at det var rigtigt, fornøftigt og klogt at ændre de og de Ting. Skulde noget lignende ske her, er vi ogsaa ganske frit stillet, men jeg maa selvfølgelig indrømme, at vi har store Hensyn at tage til Folketingets Vedtagelse, og det finder vi ogsaa nok ud af.

Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at der var stillet et helt nyt Forslag i Folketinget. Det ærede Medlem skulde blot erindre, hvad der skete for 6 Uger eller 2 Maanedere siden. Da blev der fremsat et Lovforslag om midlertidig Krisehjælp til arbejdsløse, og hvad gjorde saa det ærede Medlems Partifæller og vi her? Jo, vi omformede Lovforslaget, vi stillede vore egne Forslag herom som et Ændringsforslag til det Lovforslag, der var kommet fra Folketinget. Det protesterede det ærede Medlem ikke mod den Gang, i hvert Fald ikke her fra Talerstolen. Derfor forstaaer jeg ikke den Protest, der nu lyder fra det ærede Medlem. Men der er ogsaa noget mere, jeg ikke forstaaer, og jeg skal ikke fordybe mig videre i det.

Det ærede Medlem vil af, hvad jeg har udtalt, forstaa, at jeg er villig til at gaa ind i en Udvalgsforhandling, men jeg maa paa ny slaa fast, at det, der er sket, er, at Folketinget har vedtaget et Lovforslag, og at vi fra Venstres Side har indvilliget i at gennemføre en Lovgivning i Overensstemmelse med de Rammer, som er fastlagt i Folketinget. Men jeg maa tilstaa, at jeg efter den Tale, det ærede Medlem holdt her i Dag, staaer lidt vaklende med Hensyn til Forstaaelsen af, hvad den konservative Programudtalelse om disse Spørgsmaal betyder. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, den ærede Ordfører maa selv tage Ansvar. For mig forekommer det, at denne Tale ikke har bevirket og ikke kan bevirke, at vi kan komme ind i et dybere Samarbejde med det konservative Folkeparti, i hvert Fald ikke gennem Ordførerne, men at den nærmest maa tages som et Tegn paa, at der ikke er stor Interesse for dette Lovforslag i det konservative Parti. Den Tale, der blev holdt her i Dag, kan jo dog ikke bevirke, at Partiets Ordfører faar nogen større Indflydelse paa Lovforslagets endelige Form og Uddybningen af det. Nu ved jeg ganske vist nok, at den ærede Ordfører har sin Façon at tale paa, og man kan i adskillige Tilfælde glæde sig over den, men jeg har ikke glædet mig særlig over den i Dag, thi jeg synes, den har været noget for sarkastisk overfor et Spørgsmaal med saa stor Alvor i som det foreliggende. Det er jo muligt, naar vi kommer til Udvalgsforhandlingerne, at vi saa kan komme ind paa en anden Forhandlings-tone, og det vil jeg ogsaa haabe, at vi kan. Jeg for mit Vedkommende og mit Parti vil i hvert Fald optage Forhandlingen der og ligeledes optage Forhandlingerne med Erhvervene med den Alvor, hvormed vi er gaaet ind i denne Sag, og med det Ansvar,